

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 31518

гр. София, 22.11.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 75 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ИВ. ИВАНОВА
АНГЕЛОВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ ИВ. ИВАНОВА АНГЕЛОВА
Гражданско дело № 20211110126134 по описа за 2021 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Ищецът е представил писмени доказателства, които са относими към предмета на спора и приемането им е допустимо.

Искането за допускане на ССЕ е основателно, доколкото формулираните въпроси касаят релевантни по предмета на доказване обстоятелства.

Искането по чл. 190 ГПК следва да се остави без уважение като неотносимо към предмета на спора.

Искането на ответника за допускане на ССЕ формулирани в т. 16 в отговора на исковата молба са основателни.

Искането за допускане на експертизи формулирано в т.19 и т.20 от отговора на исковата молба следва да се остави без уважение, тъй като касае до въпроси, отговорът на които се съдържа в документи, които ответникът е в състояние и сам да представи, доколкото е принципал на клона и се касае до едно предприятие.

Искането за задължаване на ищцата да представи трудовата си книжка е основателно.

Произнасянето по искането за допускане на свидетел следва да се отложи до изясняване от фактическа страна съществуват ли писмени правила в ответното дружество относно структурата на възнаграждението и включените в него елементи.

Искането за издаване на съдебно удостоверение е основателно.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД както следва:

Предявени са обективно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 357, ал.1, вр. чл. 128, т.2 КТ, чл. 215, ал.1, чл. 177 и чл. 264 КТ и чл. 86 ЗЗД от Д. П. Х. против Уиз Еър Унгария Црт. (Wizz Air Hungari), чуждестранно акционерно дружество, учредено съгласно законите на Република Унгария, вписано в търговския регистър на Унгария (Országos Cégyilvantarto es Ceginformacios Rendszer) под номер 01-10-140174, със седалище и адрес на управление 1103 Byganewa, Koer utca 2/A В. ер. II-V, представлявано от Йозеф Янош Варади, действащо в Република България чрез клон с фирма „Уиз Еър Унгария Црт. – клон България“, вписан в Търговския регистър към Агенцията по вписванията с ЕИК 200830927, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1540, зона Летище София, сграда ИВТ за сумите, както следва:

1. Сумата от **17 925,48** лв. , представляваща сбора от неплатени от ответника т.нар. „секторни плащания“, дължими за периода 01.04.2018г.-16.06.2020г. включително, ведно със законната лихва, считано от датата, следваща датата на подаване на исковата молба – 13.05.2021г. до окончателното плащане;

2. Сумата от **3 613,26** лв., представляваща лихва за забава плащането на „секторните плащания“ за периода от падежа на съответното плащане до 10.05.2021г.;

3. Сумата от **6 953,43** лв. – неизплатени командировъчни пари по смисъла на Раздел IV от Наредба за служебните командировки и специализациите в чужбина, дължими за периода 01.04.2018г.-16.06.2020г., ведно със законната лихва, считано от датата, следваща датата на подаване на исковата молба – 13.05.2021г. до окончателното плащане;

4. Сумата от **3 347,05** лв., представляваща сбор от неплатени възнаграждения по чл. 177 КТ, дължими за дните, през които ищцата е ползвала платен годишен отпуск през посочени месеци в периода м.05.2018г.-05.2020г. вкл., ведно със законната лихва, считано от датата, следваща датата на подаване на исковата молба – 13.05.2021г. до окончателното плащане;

5. Сумата от **450,09** лв., представляваща неплатено възнаграждение за работа на официални празници в периода 01.04.2018г.-16.06.2020г. вкл., ведно със законната лихва, считано от датата, следваща датата на подаване на исковата молба – 13.05.2021г. до окончателното плащане;

6. Сумата от **101,77** лв., представляваща лихва за забава плащането на възнаграждението за работа в дните на официални празници за периода от падежа на съответното плащане до 10.05.2021г.;

7. Сумата от **3 115,35** лв., представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск-43 дни, ведно със законната лихва, считано от датата, следваща датата на подаване на исковата молба – 13.05.2021г. до окончателното плащане;

8. Сумата от **194,09** лв. представляваща лихва за забава върху обезщетението за неизползван платен годишен отпуск за периода от 01.07.2020 год. до 10.05.2021 год.

Ответникът е депозирал в срок отговор на исковата молба, в който оспорва исковете. Възразява се, че исковете са недопустими, евентуално - неоснователни поради предявяването им против ненадлежна страна. Поддържа се, че работодател на ищцата е не чуждестранното юридическо лице, а българският му клон, който съгласно българското законодателство притежава самостоятелна работодателска правосубектност съгласно §1 от ДР на КТ - самостоятелно е наел ищцата, че трудовият договор е подписан от пълномощник на клона, не на чуждестранното юридическо лице, че е подпечатан е с печата на клона, че последният е подал уведомление по чл. 62, ал.5 КТ до НАП, че клонът изплаща възнаграждението на ищцата и внася дължимите данъци и осигуровки, че заповедта за прекратяване на трудовия договор е издадена от клона, че в анексите към трудовия договор като работодател е посочен клонът, който има самостоятелно щатно разписание, както и че в трудовата книжка на ищцата клонът е вписан като работодател. Твърди, че всички дължими на ищцата суми са платени, като са изложени конкретни твърдения относно дължимостта на всяка претенция.

Съдът намира, че исковата молба е редовна, а предявените искове – допустими. Съобразно изложените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства и конкретно – Трудов договор от 06.04.2017г. и Трудов договор от 14.12.2018г., съдът намира, че работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ по отношение на трудовото правоотношение, възникнало канкретно с ищцата е чуждестранното лице Уиз Еър Унгария Црт., а не клонът му в Република България. Трудовите договори с ищцата, от които произтичат претендираните от нея права, са сключени именно от чуждестранното дружество, по отношение на което изрично в договорите е посочено качеството „работодател“, като е уточнено, че то действа чрез клона си в България. Съгл. чл. 8 от трудовия договор, на който се позовава във възражението си ответникът, служителят приема, че Изпълнителният директор на клона ще упражнява правата на работодател, като те могат да бъдат делегирани от него. Така уговорена клаузата индивидуализира физическото лице, което ще упражнява работодателската власт по отношение на ищцата и удостоверява, че работодателската власт е делегирана на управителя на клона в България, който от своя страна може да я делегира на други лица, но не променя самия субект на работодателска власт, който е чуждестранният търговец. Клонът на търговско дружество не е правен субект и няма качеството на юридическо лице. Той е част от търговското предприятие, което се персонифицира единствено чрез собственика си - търговско дружество. Макар да са налице елементи на известна правна самостоятелност, те не водят до обособяване на клона като правен субект. Той не е самостоятелен носител на права и задължения. Страна по сключените чрез клона сделки е търговецът. Търговското дружество е и страна в гражданския

процес - ищец или ответник. Клонът не може да участва в съдебното производство нито самостоятелно, нито като пълномощник на търговеца, който го е регистрирал. Поради изложеното константната съдебна практика приема, че клонът на търговско дружество, независимо от правноорганизационната форма на последното, не може да бъде страна в гражданския процес, тъй като не притежава изискуемата се процесуална легитимация / Решение № 119 по гр. д. № 1056 по описа за 2016 г. на ВКС, второ ГО /. В хипотезата на специалната работодателска правоспособност по смисъла на §1, т.1 ДР КТ, клонът, като организационно обособената структура на търговеца, притежава специална правоспособност да участва като страна в производство по трудови спорове. В случая се касае до клон на чуждестранно юридическо лице, регистриран в България. Чуждестранни лица, които имат право да извършват търговска дейност в държавата, в която са учредени, могат да организират търговската си дейност в България под формата на клон на чуждестранен търговец. Вписването на клон на чуждестранен търговец в търговския регистър не води до възникване на нов правен субект. Чуждестранният търговец е страна по правоотношенията, в които участва чрез регистрирания в България клон, и отговаря с цялото си имущество за тези задължения. По спорове, произтичащи от преки отношения с клона на чуждестранен търговец, искове могат да се предявяват и по седалището на клона. Клонът на чуждестранен търговец води търговски книги като самостоятелен търговец и съставя отделен баланс. Независимо от горното, дори да се приеме, че трудовият договор е сключен директно с клона, това не би довело до неоснователност на исковите само защото са насочени против дружеството. Постановеното спрямо клон решение обвързва юридическата личност, в чиято организационна структура той е включен. Затова, в този случай, като надлежна страна в процеса могат да участват както организационно обособената структура, поради призната ѝ от КТ правоспособност по трудови спорове, така и юридическото лице, в чиято структура е и в чиято правна сфера настъпват правните последици на решението /Решение № 301 по гр. д. № 966 по описа за 2009 г. на ВКС, четвърто ГО/.

Обявява за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата относно наличието на трудово правоотношение между страните, по силата на които ищцата е заемала длъжност «младши член на кабинния екипаж» и «стюардеса».

По иска с правно основание чл. 128 КТ в тежест на ищеца е да докаже наличието на трудово правоотношение, по което за процесния период е престираал труд, както и размера на уговореното трудово възнаграждение.

В тежест на ответника е да докаже положителния факт на плащане на възнаграждението.

По иска по чл. 215 КТ в тежест на ищеца е да докаже, че между него и ответника за процесния период е съществувало трудово правоотношение, по силата на което в

изпълнение на трудовата функция и по предвидения за това ред е изпълнявал трудовите си задължения друго населено място, различно от това, в което изпълнява длъжността, като фактически е извършвал работа в населеното място, определено от работодателя.

В тежест на ответника е да докаже, че нуждите на предприятието са наложили да командирова ищеца за изпълнение на трудовите му задължения извън мястото на постоянната му работа.

По иска по чл. 224 КТ в тежест на ищеца е да докаже наличието на трудово правоотношение между страните, което е прекратено независимо от основанията за прекратяване, както и размера на брутното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец преди уволнението.

В тежест на ответника е да докаже или ползването на отпуска за процесния период, или плащане на обезщетението за неползването му.

По иска с правно основание чл. 177, ал.1 КТ в тежест на ищеца е да докаже наличието на трудово правоотношение между страните и ползването за процесния период на платен отпуск по предвидения за това ред.

В тежест на ответника е да докаже положителния факт на плащането.

По иска с правно основание чл.264 от КТ

Ищецът следва да установи, че между страните е съществувало трудово правоотношение, че е полагал труд през дните на официални празници.

Ответникът следва да докаже, че е заплатил положения от ищеца труд през дните на официални празници.

По иска по чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже наличието на главен дълг и изпадането на ответника в забава.

ДОПУСКА представените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА изслушването на ССЕ със задачи формулирани в исковата молба и отговора на исковата молба.

ОПРЕДЕЛЯ депозит в размер на 700 лева /с оглед фактическата и правна сложност на поставените въпроси и обемът информация, който вещото лице следва да събере и анализира/, платим както следва: 200 лв. от бюджета на съда и 500 лв., вносими от ответника в едноседмичен срок от получаване на настоящото определение.

НАЗНАЧАВА вещо лице Виолета С.а, София, бул. „Цар Борис III” №19, вх.А, ап.95, телефон: 0888 846 913.

ЗАДЪЛЖАВА ищцата на основание чл. 190 ГПК да представи препис-извлечение от трудовата си книжка относно вписванията, касаещи трудовото

правоотношение между страните.

ДА СЕ ИЗДАДЕ на ответника исканото съдебно удостоверение след представяне на проект на такова в едноседмичен срок от получаване на настоящото.

УКАЗВА на ответника в едноседмичен срок от получаване на настоящото да конкретизира кои документи и истинността на кои техни части оспорва и на какви основания, с оглед преценка необходимостта от откриване производство по чл. 193 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на ответника за допускане на експертизи по т.19 и т.20 от отговора.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 02.02.2023 г. от 15 ч., за когато да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____